

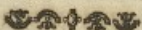
Titel: En Skrivelse fra Diævelen til Hr. Voltaire, [s.1-18] Den lærde Misundelse eller den landflygtige Kierlighed. [s.19-32]

Citation: "En Skrivelse fra Diævelen til Hr. Voltaire, [s.1-18] Den lærde Misundelse eller den landflygtige Kierlighed. [s.19-32]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18*, A.F. Stein, 1771, s. 29. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_018-shoot-w1_018_006_p29_bZONE1191578/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

saadan refonneerte man ongefær, imens dette
 lærte Kaserie varede, som næsten befængte alle,
 og som endnu ikke gandske er forble: Hvad!
 skal vi taale den Formastelse, hvormed vore
 Lærte saa lang Tid har ustraffet misbrugt
 Skrivefriheden. Hvis man i det mindste
 havde skinnet en Smule Vordelighed, Spar-
 somhed og Ophold; Nej — Bærk paa
 Bærk! Bog paa Bog, og alt dette uden
 Variomhed, uden Sparomhed, uden Ende.
 Snart saae man en Band, Flod af Boger
 in Quarto, snart en Sverm af Boger in Folio,
 og snart en Dngel af Boger in Oktavo. Man
 holde aldrig op med dette evige Kyrie. Det
 var som et smitsom Kaserie at skrive iblant
 vore Lærde, og til al Ulykke for dem, ved hver
 Linie blev deres Egenfiertighed ydmyget, deres
 Fornuft bestæmmet, saasom deres Forstand,
 som lob over Hals og Hoved efter behagelig
 Stiil og Udtryk, traf som oftest kun den tørre
 Skal af nogle gemeene og ækle Sandheder.
 Pressen blev skamsfuld over at rulle over slige
 Etendigheder; men lad gaa! man maatte møtte
 Forsængeligheden, denne ærg Viesfras. Men
 nu omstunder kan vi forhøye vore Boghand-
 leres Skionhed ved de lekkre Bærke paa vor
 Facon; og saadanne ildeanbragte Raiffonne-
 ments, som ætler ethver fornuftig Mennekses
 Hierte. Paa Troe og Love af disse sminkede
 Etendigheder, som vanerer nu omstunder
 Præsterne, gjorde man sig til Autor med saa
 stor